

LA NOSTRA

*** ANY SETÈ.—NÚM. 289 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 13 DE DECEMBRE 1913 ***

VERGONYA

En aquest cas dels Mannesmann hi ha qualcom que enroeix la cara. Prescindim dels punts de vista utilitaris que pugui pendre la qüestió; prescindim del valor que puguin tenir els arguments retrets de la carta dirigida a la premsa pel Mannesmann que's troba a Madrid d'embaixada. Fixem-nos sols el fet de què un senyor particular, sense cap altre títol que uns interesos particulars, se planti de cop i volta a capital d'un Estat constituit, s'encarri amb l'opinió, s'encari amb el Govern, intenti dictar regles de conducta i imposar determinades solucions i parli als consellers de la Corona, no s'ometent de tu a tu, sino amb un aire de superioritat feridora. És lamentable. Per les declaracions del Mannesmann embaixador, sembla que la raó social que representa té al capdamunt els cabilenys de la sona d'influència espanyola, sobre els quals exerceix una autoritat tàcitament reconeguda a tots. I l'intent que sembla guiar la gestió a Madrid, és el de procurar-se damunt d'Espanya una autonomia. Cosa que, mal grat qualque protesta, no deixa de ser trobada natural fins als mateixos que gesticulen i criden a descompondre's quan la representació autoritzada d'una de les nacionalitats ibèriques, sense menjar a cap rella de cortesia ni precindir de cap res, reclama l'implantació d'una llei que, enfortint les parts, ha de donar al conjunt la cohesió necessària per a fer impossibles certes audacies embaixadores.

Perquè el cas de vergonya que enrogeix l'embaixada dels Mannesmann no és possible en un Estat constituit amb bases fermes ni ho serà a Espanya el dia que, havent-se conseguit per una de les seves personalitats històriques la llibertat d'acció que les fa-

ci renaixer de l'actual ruïna, se presenti l'Iberia, no com un conjunt de províncies sense esperit, no com una amalgama de pobles morts, sino a com un noble imperit dins el qual cada nació se senti abrindada per la pròpia dignitat i solitarizada amb totes les demés pels llaços del més pur afecte.

Diguin lo que vulguin els eternals separadors que ara suporten sense queixar-se—o queixant-se timidament—l'ingerència d'un senyor particular estranger en les altes decisions de l'Estat, l'unitat d'Espanya no serà un fet fins que desapareguin tants i tans mal-entesos com avui porten tants desastres, gracies principalment als mateixos que la tenen sempre a la boca, tal vegada per provar-se a si mateixos que la tenen al cor.

Sort que arreu de la Península reviu l'esperit de les nacionalitats que la formen. Sinó, ¡pobre Espanya!

Mirant al cel

(Imitació)

*Un cant de Fe d'Amor i d'Esperança
bull dins mon pit ardent;*

*i, a Vos Senyor, mon esperit se llança
en llàgrimes fonguent.*

*Quant l'aurora se desperta, tot reviu
si amb llum del sol, Senyor, la benehiu.*

*Lloat sien oh Deu! que tal mudança
dau a la pena mia,*

*Convertint amb doicíssima esperança
mes hores d'agonia.....*

*En èxtasi diví arrebatat
creix mon humil anhel,
cada pich que contemplant tot admirat
aqueix llibre del Cèl;*

*llegint lo que vostra mà ha escrit,
pas una i un'altre hora,
i ens aborresc la set de l'infinit
que l'ànima'm devora....*

Desembre 1913.

B. FERRÀ

Llegim damunt «La Aurora» de Manacor, un article que recomana la candidatura de D. Joan Valenzuela en cas de presentar-se per les vinents eleccions de diputat a Corts. Nosaltres el copiàrem i feim nostre tot el seu contingut per abundar en la mateixa opinió del axarit i estimat confrare.

Diu aixís:

¿Quins seràn es Diputats de Mallorca a ses eleccions que aviat hi haurà?

La comissió des Conservadors de Mallorca que anà a Madrid, s'altre diaçà, per rendir homenatge de simpatia i adhesió an En Maura, que bé s'ho mereixia, torna amb sa notícia de que presentaran quatre candidats a ses eleccions legislatives que ara hi haurà, i que es Govern e-li està ben conforme. Es quatre candidats son: Exm. Sr. D. Antoni Maura, Exm. Sr. Comte de Sallent, Exm. Sr. Josep Sociés i Gradolí i D. Jeroni Estades de Sòller. Tots quatre persones digníssimes.

De manera que es conservadors només deixen un lloc p'ets altres partits, tota vegada que Mallorca just elegeix 5 diputats.

¿Quin serà s'altre, es des lloc cinqué? Sonen alguns noms, entre altres, D. Juan Valenzuela, amic nostre estimadíssim, persona digníssima en tots conceptes, que, des que és diputat a Corts, no s'es aturat de fer bé, tot es bé que ha pogut fer a cualsevol que s'hi és acostat a demanar-li socó: o ad jutori, i que més que tot això ha fet a Mallorca es bé immens de conseguir que s'«Arregle Parroquial» sia un fet una realitat dins aqueixa Diòcesi de Mallorca.

A D. Juan Valenzuela se deu, de teulades en avall, que avui en llloc de ses trenta vuit parroquies que hi havia només en tot Mallorca, ara n'hi haja setanta una, amb tots els arreus qui escauen a una parroquia. ¿Qui és capaç de calcular es bé que és tot això per Mallorca? Perque no és bé just d'una temporada sino per a sempre, mentres Espanya sia Espanya, una successió interminable de bens. Es amics des bé espiritual des mallorquins, es qui se preocupen seriament des servici espiritual de ses anime; es qui consideren es Ministeri Parroquial com es mes sagrat de tots es Ministeris, no porem oblidar es benefici imponderable que D. Juan Valenzuela va fer a l'Esglesia de Mallorca, a tota Mallorca, amb so conseguir-mos s'«Arregle Parroquial» d'aqueixa Diòcesi. Es de cors dignes i nobles esser agraits, no oblidar es

beneficis. Es bé ès qui el se guanya. No ès gens duplós, es evident de tota evidència que D. Juan Valenzuela el s'ha guanyat.

Pertoca an es ma'orquins tenir-ho en compte a's dia que venguén ses eleccions de diputats a Corts.

LA REPARTIDERA

—Vendrà, ciudadanos, vendrà el gran dia, —gritaba el orador en medio de inmensa turba de descamisados.—Los ricos caerán; somos los más. Nada resistirá a la avalancha socialista. Caerá Dios, caerá la patria, caerá la propiedad, y entonces vendrá el gran día de la repartición universal.

—¡Viva la *repartidera*!—gritó un energúmeno, y millares de berridos contestaron:

—¡Vivaaa!...

—¿Quién repartirá? preguntó un curioso.

—¿Los de arriba o los de abajo?

—Los de arriba, por tener más *intelecto*—contestó el orador,

—¡Los de abajo!—afirmó en voz recia un carretero.—Los de abajo por tener más puños.

—¡Aquí no hay arriba ni abajo! chilló una voz de clarinete.—Aquí todos somos iguales.

¡Viva la igualdad!

¡Vivaaa!

—¿Qué igualdad ni qué rábanos!—mugió un barrigudo.—Que me quiten la barriga y entonces seremos igualitos.

—¡Que se la quiten!

—¡Que se la quiteen!

Un carnicero desenvainó la cuchilla y se acercó al barrigudo.

—Servidor de usted—dijo blandiendo el instrumento.

—¿Eh?... ¿eh?—dijo alarmadísimo el de la barriga, cubriéndosela con ambas manos.

—¿No decía usted que...?

—¿No decía nada... ¡Viva la igualdad!... esa que ustedes dicen, que no sé cual es, pero ¡viva!

—El ciudadano barrigudo—gritó el orador—ha *rectificado*. Dejadle en paz.

—¡Ah! porque si no...—murmuró el carnicero envainando la cuchilla.

—¿De qué igualdad hablan estos?—preguntó el pobre barrigudo a un raquíto encanijado que se le arrimaba.

—De la de las riquezas—contestó el raquíto.

—No es la igualdad de riquezas—opinó en voz bronca un ex-estudiante de leyes que había vendido los libros, y, en vez de metérselos en la mollera, prefería metérselos convertidos en *anisao*, entre pecho y espalda.—No es de la igualdad de riquezas de la que hablan, sino de la igualdad de derechos.

—¿De qué derechos?—preguntó un padre de familia.

—De todos.

—Y mi niño ¿tiene el mismo derecho que yo?

—El mismo.

—De modo que puede castigarme y corregirme, como yo a él.

—Hombre, hombre... ¡Vaya una salida! Claro que no puede.

—Pues ¿de qué igualdad de derechos habla usted?

—¿Qué derechos ni torcidos!—saltó ofendido un estevado y giboso por añadidura, que acaba de llegarse al grupo.

—Aquí todos somos derechos o torcidos, como Dios nos ha hecho... Y esa igualdad irritante de cuerpos...

—Si no hablamos de eso.

—Pues ¿de qué igualdad se habla?

—De la igualdad de nacimiento,—dijo un mendigo.

—¡Chissst!... sisearon por todas partes.

—¡Silencio, que nos cuelgan!—aconsejó prudente el barrigudo.

—Si, señores,—continuó el orador,—habrá reparto equitativo de bienes. Se atenderán las reclamaciones del pobre pueblo. Los ricos... ¡que se revienten!

—¡Bravooo!

—Pido la palabra—dijo un obrero.—Quiero que se acuerde su mercé y los que repartan de que apenas como, y mi amo traga como un buitre, y tiene *auto* y va al *trato*, y yo quiero *auto* y mucho parré y fumar brevas... Mi amo será mi *chauffeur*.

—Se concederá lo que pide el ciudadano.

—¡Viva la igualdad!

—¡Vivaaa!...

—También yo quiero *auto*—pidió otro—y fumar brevas y beber *champán*.

—¡Y yo!

—¡Y yo!

—Y yooo!... gritaron todos.

—No puede ser—dijo el orador.

—¿Por qué?

—Porque no habrá tantos *autos*, ni brevas, ni...

—¡Abajo el charlatán—gritó uno.

—¡Abajooo!—Y voló por el aire un terrón anónimo que le dió al orador en las costillas y le hizo besar el santo suelo.

—¡Burros de reata!—dijo alzándose y huyendo, acosado de puntapiés y pescetones.

Sin orador que contuviera o encauzara al menos las pasiones de la muchedumbre, empezó a rugir aquel mar encrespado. Unos pedían cuartos; otros una casita. Un labrador pidió una viñica lindante con la suya.

—Darle un troncazo—gritó uno; pero el de la viñica había ocultado el bullo.

—La fábrica sera mía—dijo un metalúrgico.

—Y ¿por qué no mía?—le objetó otro; y se liaron a cachetes.

Dos pescadores contendían a bofetadas sobre cuya sería la barca del patrón. Un sastre chillaba con una mujerona y le juraba que le cobraría dobladas las hechuras amén del medio traje que le pertenecía. Ella le amenazó con las uñas; él tembló un poquito.

Más allá contendía el carnicero con otro de su oficio. Del moño se tenían asidas dos mujeres por partirse a medias los siete lechoncillos del amo: cada una quería cuatro. Alzábanse doquiera puños amenazadores; todos gritaban y nadie se entendía. Se enardecieron los ánimos, cruzáronse garrotes y empe-

zó general sarracina que solo terminó por el cansancio de los contendientes.

Si antes de la cacareada *repartidera*, no se entendían, ¿qué sería cuando llegara? Esto se preguntaban todos al retirarse, mustios los semblantes rascándose las costillas.

Y esto debe preguntarse el bobalicón que crea en la famosa patraña del socialismo.

M. S.

Vuitena peregrinació a Terra Santa i Roma

Seguint la gran i hermosa serie de peregrinacions als Llocs Sagrats i a la Ciutat Eterna que ha duit a terme diferents vegades la Junta Permanent de peregrinacions espanyoles, s'han llençat ja al públic les circulars i programes per a la pròxima vuitena peregrinació a Terra Santa y Roma. La sortida del port de Barcelona s'escaurà, si Deu ho vol, cap a primers de maig vinent, estant de tornada pels darrers de juny del any del Senyor, 1914. Els preus dels billets d'inscripció, inclosos absolutament tota classe de gastos, són: 1.ª classe, 2.200 pessetes; 2.ª, 1.500 pessetes, i 3.ª, 900 pessetes, seguint-se aproximadament, el següent itinerari:

Barcelona, Alexandria, El Cairo (Piràmides, Esfinx i Matariéh) Port-Saïd, Jafa, Jerusalem, Betlem, Hortus Conclusus, Sant Joan de la Montanya, Betania, Jericó, Jordà, Mar Mort, Caifa, Mont Carmel, Nazaret, Mont Tabor, Tiberiades, Llac de Genezaret, Magdalah, Cafarnaum, Bethsaida, Canà de Galilea, Beirut, Rodes, Esmirna, Bòsfor, Constantinopla, Mar de Màrmara, Estret dels Dardanels, El Pireu, Atenes, Malta, Estret de Messina, Estromboli, Nàpols, Roma i Barcelona.

Donades les gracies especialíssimes que als peregrins concedeix la Santa Seu Apostòlica, tant als feels en general com als sacerdots i religiosos d'una manera particular, atesa la circumstancia de fer-se el romiatge en plena primavera, sembla que pot assegurar-se per aquesta peregrinació l'èxit més falaguer, donat el zel, traça i experiencia del seu conegut organizador i sostenidor, D. Josep Maria d'Urquijo, resident a Bilbao, a qui deuen dirigir-se totes les sol·licituts d'admissió, com també les demandes de circulars i programes.

ESTADO DE LOS CAMPOS Y COSECHAS

La estadística viti-vinicola que acaba de ser confeccionada arroja un resultado cuyo extracto se inserta a continuación:

Superficie en producción:
6900 hectáreas.

Producción total de uva:
215671 quintales métricos.

Id. de mosto:
136811 hectólitros.

Precio del hectólitro:
15'73 pesetas.

EL DIJOURS DE NADAL.—Se celebrará el día de las fiestas, día 24, en dimecres, i el divendres, mitjana festa no ehi haurà mercat.

De la metexa manera es farà la derrera setmana del any, com se pot veure en la crònica de la sessió del Ajuntament.

SOBRE LA COBRANÇA DE CONSUMS—Apenes s'es feta la crida per anar a pagar, els contribuents han acudit aviat a correspondre en sos deures cívics, puis dins tres dies s'han recaudat 7000 i pico de pessetes en que l'Ajuntament ha pogut complir en molts dels seus compromisos. Contra lo que s'esperava hi ha hagudes ben poques queques.

DONATIUS—Cumplint la promesa que mos fe el R. Sr. Rector de l'Oratori de Santa Magdalena, nos ha facilitat els següents detalls, respecte de les persones que han pagat alguns dels objectes regalats a dit Oratori.

Mestre Jaume Coli, 2 balancins forrats de roba.

Madona Maria Coll, 2 salmons de creball.

Mestre Francesc Aguiló, 2 canalobres de llautó.

D.ª Maria Bennasar, una andomassada per l'altar major.

El Sr. Marquès de Vivot, 2 jásares per la Cotxera.

Las religiosas de San Vicens, 10 emblemes per l'Iglesia.

La mare dels M. I. Canonges D. Meteu y D. Nadal Garau, una figura de N.^a S.^a de Lourdes i un'altra de na Bernadeta.

Tres devotes persones amigues, una llàntia de llautó per la Gruta de Lourdes.

D. Miquel Fuster, diaca, una figura del Bon-Jesus a dins l'hort, per la Gruta de Lourdes.

Una devota persona, un preciós misteri de Betlem, per dita Gruta.

D. Llorens Rubert, una rica casulla de seda y un ram de flors per la figura del San Cristo.

D. Sebastià Gelabert, un hermós Para-llamps per l'Oratori.

.....
Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que reitgirem a nostro mercat.

Bessó	a	147'00	al quinta.
Blat	a	17'50	la cortera.
Xexa	a	18'60	id.
Sivada	a	11'00	id.
id. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'50	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	18'75	id.
Blat de les Indies	a	15'00	id.
Fasols	a	34'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de	13 a 14	l'arrova
Garroves	a	07'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

EPIGRAMA

*Semblansa en Deu per complet
Té un missé, En Pep Marqués:
Deu, va fé'l mon de no-rés;
Aquell, de rés fa un plet.*

Sebastià Barceló.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR. 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■

PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de a Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

De Temporada

Dietaris per l'any 1914 que contenen els guies de Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

Almanac Bailly Baillere per a 1914.

Blocs del cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, Religiosos y Comuns.

Plaques per dits blocs tan hermoses que un no sab quin triar.

Aguinaldos per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

Llibres Retxats de tota la modelació, ab enquadrernacio forta i econòmica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabateria, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS

CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N. 18 y calle e Muntanera N. 33.